

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17Csp/112/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117211294
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3117211294.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v spore žalobcu: Prima banka Slovensko a.s., so sídlom v Žiline, ul. Hodžova 11, IČO: 31575951, proti žalovanému: V. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. nad Y., ul. L. XXX/XX, o zaplatenie 1.924,86 eur s príslušenstvom, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 924,86 eur **z a s t a v u j e**.
- II. Súd žalobu vo zvyšnej časti **z a m i e t a**.
- III. Žalobcovi súd **p r i z n á v a** proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 64,42 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresnému súdu Trenčín bola dňa 06.06.2017 doručená žaloba žalobcu, ktorou sa proti žalovanému domáha, aby súd rozhodol o splnení povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.924,86 eur spolu s úrokom vo výške 28 % ročne z tejto sumy od 10.05.2017 do zaplatenia. Túto žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 20.12.2012 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej viedol žalobca pre žalovaného bežný účet č. R Žalovaný sa na predmetnom účte dostal do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny, a tento ani na základe výzvy žalobcu nevyrovnal. Preto žalobca zatvoril účet o čom žalovaného informoval posledným výpisom z účtu. Účet je možné zatvoriť len pokiaľ je zatvorený účet nulový, preto vykonal internú účtovnú transakciu (prevod), ktorým previedol debet na účte žalovaného na svoj vnútorný pohľadávkový účet. Nejde o úhradu klienta. Podľa bodu 3.12 VOP bol žalovaný povinný nepovolené prečerpanie bez zbytočného odkladu vyrovnat'. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok. V súlade s VOP v spojení s výveskou úrokových sadziieb, je istina pohľadávky (nepovolené prečerpanie účtu) úročená úrokom vo výške 28 % ročne a to až do vyplatenia celej pohľadávky. Žalobca ako dôkazy označil a predložil Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb z 20.12.2012, Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s., účinné od 15.12.2012, Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s., účinné od 15.01.2017, Sadzobník poplatkov účinný od 01.01.2017, vývesku úrokových sadziieb účinných od 01.04.2017 a výpisy z účtu.

2. Na základe výzvy súdu doručil žalobca dňa 23.10.2017 súdu podanie, v ktorom uviedol, že poskytol žalovanému povolené prečerpanie na účte XXXXXXXXXXXX/XXXX a to Zmluvou o povolenom prečerpaní zo dňa 27.01.2014, ktorú súdu takisto doručil.

3. Na základe podanej žaloby vydal súd dňa 20.11.2017 platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný riadny odpor. V ňom uviedol, že v návrhu na vydanie platobného rozkazu žalobca uviedol, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 20.12.2012 v súlade s § 269 ods. 2, § 708 a nasl. Obch. zák. a Všeobecnými obchodnými podmienkami banky Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca pre žalovaného

zriadil a viedol účet žalovaného. Žalovaný nesúhlasí s vydaným platobným rozkazom v časti týkajúcej sa istiny, ako aj úroku z omeškania. Žalovaný uzatvoril uvedenú zmluvu so žalobcom fyzická osoba, teda ako spotrebiteľ, pričom Všeobecné obchodné podmienky boli vyhotovené vo formulárovej podobe. V čase uzavretia zmluvy bol spotrebiteľom a pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. V zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Z týchto dôvodov bolo potrebné na vzťah účastníkov konania aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný ako spotrebiteľ sa v porovnaní so žalobcom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ale aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho viedla k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené žalobcom bez toho, aby mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. Aj v danej veci žalovaný nemal možnosť podstatným spôsobom obsah predmetnej zmluvy a predovšetkým Všeobecných obchodných podmienok ovplyvniť. Povaha zmluvy je teda adhézna, to znamená, že som ju ako spotrebiteľ mohol prijať buď ako celok, resp. odmietnuť. Namietla sumu 1.924,86 eur s príslušenstvom uvedenú v platobnom rozkaze, čo do dôvodu a výšky z viacerých dôvodov. Pokiaľ ide o vyčíslenie istiny vo výške 1.924,86 eur, táto nie je vyčíslená v správnej výške, nakoľko žalobcovi z uvedenej sumy žalovaný uhradil 500 eur. Istina vo výške 1.924,86 eur je nepreskúmateľná, pretože žalobca presne nešpecifikoval, z čoho presne táto istina pozostáva. Pokiaľ ide o úrok z omeškania vo výške 28% p.a. tvoriace príslušenstvo pohľadávky, pri ich vyčíslení mal žalobca postupovať podľa Občianskeho zákonníka a nie Obchodného zákonníka, nakoľko ide o spotrebiteľský vzťah týkajúci sa prečerpania, ako poskytnutia finančných prostriedkov a nemožno tieto prostriedky úročiť takým vysokým úrokom. Predmetný úrok z omeškania vyplýva v zmysle Všeobecných obchodných podmienok, ktoré žalovaný ako spotrebiteľ nevyjednal, nakoľko mali adhéznú povahu a výška týchto úrokov je v rozpore s ustanoveniami na ochranu spotrebiteľa.

4. Následne žalobca dňa 02.03.2018 súdu doručil podanie, ktorým vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 1.000 eur späť, a to z dôvodu uskutočnenia platieb žalovaným v dňoch 15.12.2017 a 31.01.2018 v sume po 500 eur. Ďalej uviedol, že účastníci uzavreli dňa 27.1.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte, ktorou zriadil žalobca pre žalovaného limit povoleného prečerpania vo výške 400 eur s úrokovou sadzbou variabilnou vo výške 19,90 %. Na základe žiadosti žalovaného sa uvedený limit mohol meniť, výška aktuálneho limitu je uvedená v tom ktorom výpise z účtu. Na základe zmluvy a VOP banka rozlišuje povolený debet (služba „povolené prečerpanie“) a nepovolený debet. Žalovaný mal poskytnutú službu povolené prečerpanie na účte s variabilným úrokom 19,90 % ročne, ktoré sa riadi okrem zmluvy aj VOP čl. III. písm. T. účinnými ku dňu uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní. Povolené prečerpanie je úverom, ktorý dlžník čerpá po častiach, vo výške a termínoch podľa svojej potreby, aj do výšky poskytnutého limitu, a to nad rámec aktuálneho zostatku bankového účtu. Splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky, priebežným znižovaním záporného salda bežného účtu klienta, na ktorom bolo povolené prečerpanie zriadené, teda nie vo vopred určených mesačných splátkach. Zmluvný vzťah zaniká aj po prehodnotení limitu PP, ak banka rozhodla o jeho zrušení, a to dňom uvedeným v písomnom oznámení banky o zániku zmluvy odoslanom klientovi, zánikom zmluvného vzťahu dochádza k splatnosti všetkých záväzkov klienta voči banke vzniknutých z PP. Klient musí vrátiť banke všetky peňažné prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania na požiadanie, v lehote určenej bankou v žiadosti o splatenie povoleného prečerpania, ktorá nesmie byť kratšia ako sedem dní. Za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania sa považuje aj zníženie limitu pre povolené prečerpanie na hodnotu 0,- eur. Ak dôjde k zníženiu limitu, musí klient splatiť tú časť povoleného prečerpania, ktorá prevyšuje novú výšku limitu najneskôr v deň predchádzajúci dňu, v ktorom zníženie nadobudne účinnosť (VOP čl. 8.9. účinných ku dňu zníženia limitu na OO). Žalovaný prekračoval povolený limit povoleného prečerpania, čím porušoval zmluvu tým, že sa dostal do omeškania s vyplatením povoleného prečerpania, na základe uvedeného žalobca pristúpil k postupu v zmysle čl. 8.9 VOP a znížil žalovanému limit povoleného prečerpania na 0,- eur dňa 1.6.2016 ako to vyplýva z výpisu z účtu za dané obdobie (výpis č. 6/2016). Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy vo vyššie uvedenej lehote sa žalovaný dostal do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Po znížení limitu na 0 eur sa dlh žalovaného navyšoval z právneho titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§2 písm. f) a § 18) a bod 3.12 VOP účinných ku dňu zníženia limitu na 0 eur. Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obrátmi vykonanými na účte žalovaného. Súčet kreditných a súčet debetných položiek za príslušné obdobie je v úvode každého jednotlivého výpisu. Účet klienta

je možné zatvoriť len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, preto banka pred zatvorením účtu robí internú účtovnú transakciu (prevod), ktorou debetný zostatok na účte klienta prevedie na vnútorný účet banky - táto transakcia má spravidla popis "Bezhotovostný prevod - prevedenie dlhu klienta" ide o internú transakciu banky, nie o transakciu zo strany klienta, t.j. najmä neznamená úhradu dlžnej sumy zo strany klienta. Poplatky sú účtované na základe čl. IV. ods. 2 zmluvy o účte, v zmysle ktorého je banka za poskytovanie produktov/služieb oprávnená zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov banky v platnom znení a všetky takéto poplatky účtuje na ľarchu účtu zriadeného na základe Zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu/služby týka resp. na ľarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v banke. Výška poplatkov je uvedená v sadzobníku poplatkov. Na základe zmluvy o bežnom účte, zmluvy o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie a príslušných VOP rozlišuje žalobca tieto tri režimy debetného úročenia zostatku na osobnom účte: A/ Sadzba úroku 19,9% ročne je platná počas trvania povoleného prečerpania a vyplýva zo zmluvy o povolenom prečerpaní bod 1. a VOP účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní čl.8 VOP v spojení s Výveskou úrokových sadzieb. B/ Úrok z omeškania 5% z čiastky, ktorou žalovaný prekročil limit povoleného prečerpania, ktorý je účtovaný počas trvania nepovoleného prekročenia limitu povoleného prečerpania až do zníženia limitu na 0 eur resp. do vyrovnania prečerpania do výšky povoleného prečerpania, tento vyplýva aj z Úrokových sadzieb produktov. C/ Sadzba úroku 28% ročne je platná pre nepovolené prečerpanie a vyplýva z VOP bod 3.12 (účinné ku dňu zníženia limitu na 0 eur) v spojení s Výveskou úrokových sadzieb časť "Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu" a v spojení s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§2 písm. f) a § 18). Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Naopak, podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne vývesky, ale i historické.

5. Súd vo veci rozhodol pôvodne rozsudkom zo dňa 26.03.2019, ktorým rozhodol, že konanie o zaplatenie sumy 1.000 eur zastavuje a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Zároveň rozhodol o trovách konania. Tento rozsudok bol na základe odvolania žalobcu zrušený vo výroku II. a III. (zamietnutie žaloby a rozhodnutie o trovách) uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.08.2019. Odvolací súd zrušil rozsudok z dôvodu, že súd nesprávne vec posúdil ak v konaní posúdil podanie žalobcu zo dňa 19.10.2017 ako zmenu žaloby a túto následne zamietol, pretože išlo o doplnenie žaloby.

6. Po rozhodnutí odvolacieho súdu žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 924,86 eur, pretože žalovaný dňa 28.02.2018 zaplatil sumu 500 eur a dňa 29.03.2018 sumu 424,86 eur. Predmetom konania žaloby tak ostáva úrok vo výške 28 % ročne zo sumy 1.924,86 eur od 10.05.2017 do 15.12.2017, úrok vo výške 28 % ročne zo sumy 1.424,86 eur od 16.12.2017 do 31.1.2018, úrok vo výške 28 % ročne zo sumy 924,86 eur od 1.2.2018 do 28.2.2018 a úrok vo výške 28 % ročne zo sumy 424,86 eur od 1.3.2018 do 29.3.2018. Žalobca ďalej v podaní poukázal na viaceré rozhodnutia všeobecných súdu SR, napr. Krajského súdu v Košiciach (11Co/71/2018, 5Co/190/2018, 5Co/241/2018), Krajského súdu v Banskej Bystrici (43Co/37/2018, 41Co/39/2018, 43Co/4/2018), Krajského súdu v Nitre sp.zn. 5Co/140/2018 a Krajského súdu v Prešove sp.zn. 23Co/130/2017, z ktorých časti odôvodnenia citoval.

7. Súd po zrušení rozsudku odvolacím súdom opätovne nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal žalobcu a žalovaného. Pojednávanie sa nezúčastnil žiadny z nich, pričom žalobca svoju neprítomnosť vopred písomne ospravedlnil v podaní zo dňa 03.12.2019.

8. Súd na vykonaných pojednávaniach v neprítomnosti sporových strán vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: čl. I. 3 zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, čl. I. 4 úrokové sadzby, čl. I. 5 sadzobník poplatkov účinný od 01.01.2017, čl. I. 8 VOP účinné od 15.01.2017, čl. I. 18 VOP účinné od 15.12.2012, čl. I. 26-103 výpisy z účtu, čl. I. 120 vklad v hotovosti z 15.12.2017, čl. I. 134 zmluva o povolenom prečerpaní na účte, čl. I. 135-235 výpisy z účtu, čl. I. 236 VOP účinné od 07.12.2013, čl. I. 252 úrokové sadzby účinné od 13.11.2013, čl. I. 253 sadzobník poplatkov účinný od 01.08.2013, čl. I. 260 sadzobník poplatkov účinný od 01.04.2016, čl. I. 264 VOP účinné od 01.04.2016. Po takto vykonanom dokazovaní, súd zistil pre rozhodnutie o žalobe podstatný skutkový stav, na ktorý aplikoval nižšie uvedené ustanovenia právnych predpisov a vec právne posúdil.

9.1 Podľa § 708 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

9.2 Podľa § 709 ods.1 Obchodného zákonníka banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre prevody peňažných prostriedkov.

9.3 Podľa § 261 ods.3 písm. d) Obchodného zákonníka, v znení účinnom v čase vzniku záväzkového vzťahu, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zmluvy o bežnom účte (§ 708).

9.4 Podľa § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka v účinnom znení, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9.5 Podľa § 1 ods.2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

9.6 Podľa § 1 ods.4, ods.5 zákona o spotrebiteľských úveroch na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27. Na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 21 a § 23, 25 až 27.

9.7 Podľa § 2 písm.e/, písm.f/ zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa, f) prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

9.8 Podľa § 18 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

9.9 Podľa § 18 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak ide o prekročenie, ktoré trvá viac ako jeden mesiac, veriteľ bezodkladne informuje spotrebiteľa písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o a) prekročení, b) výške prekročenej čiastky, c) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, d) akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania, e) iných možnostiach riešenia tohto prekročenia vrátane ponuky iných úverových produktov.

9.10 Podľa § 121 ods.3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

10.1 Žalobca svoje právo na žalovanú sumu, teda svoju pohľadávku voči žalovanému odôvodňuje tým, že žalovaný si nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu zo Zmluvy o povolenom prečerpaní z 27.01.2014, ktorá bola uzatvorená v súvislosti so Zmluvou o zriadení bežného účtu, nazvanej ako Zmluva o poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 20.12.2012.

10.2 Po dvoch čiastočných späťvzatiach žaloby, predstavuje žalovaná suma úrok vo výške 28 % ročne za obdobie od 10.05.2017 do 29.3.2018 z rôznych súm, podľa vykonaných čiastočných platieb. Žalovaný počas konania žalobcovi zaplatil celú sumu peňažných prostriedkov vo výške 1.924,86 eur, ktorá tvorila istinu uplatnenej pohľadávky (pritom tú podľa listinných dôkazov tvorili skutočne čerpané peňažné prostriedky, poplatky a aj zmluvné úroky). V konečnom rozhodnutí bolo teda potrebné vyriešiť iba právo žalobcu na úrok vo výške 28 % ročne z pohľadávky za obdobie od 10.05.2017 do 29.3.2018.

10.3 Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, rovnako ako neskôr predložená Zmluva o povolenom prečerpaní z 27.01.2014, ďalej aj ako „zmluva“, ktorú uzatvoril žalobca so žalovaným ako spotrebiteľom, je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka, pretože pri ich uzatváraní žalobca konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaný je fyzickou osobou a nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Tým sa pri rozhodovaní o žalobe žalobcu otvoril priestor pre aplikáciu § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú základný právny rámec ochrany spotrebiteľa, popri ostatných právnych predpisoch.

10.4 Žalobca v podaní zo dňa 28.02.2019 na č.l. 131 spisu tvrdí, že : Zmluvný vzťah zaniká aj po prehodnotení limitu PP, ak banka rozhodla o jeho zrušení, a to dňom uvedeným v písomnom oznámení banky o zániku zmluvy odoslanom klientovi, zánikom zmluvného vzťahu dochádza k splatnosti všetkých záväzkov klienta voči banke vzniknutých z PP (VOP čl. III písm.T bod 13 písm.c/ účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy o PP). Ďalej žalobca tvrdí, že žalobca znížil limit povoleného prečerpania na 0 eur dňa 01.06.2016, dlh bol žalovaný povinný vyrovnať do 7 dní s poukazom na bod 8.9 VOP. Premlčacia doba začala plynúť dňa 09.06.2016. Tieto skutkové tvrdenia žalobcu neboli žalovaným rozporované, a súd nemá pochybnosti o ich pravdivosti. Následok týchto tvrdení žalobcu, je však po právnom posúdení súdom, v neprospech žalobcu.

10.5 Ako vyplýva z výpisov z účtu na č.l. 135 až 235, účet žalovaného vedený u žalobcu bol nepretržite v mínuse od marca 2015 (výpis z účtu na č.l. 191) až do 09.05.2017, kedy došlo k prevedeniu dlhu žalovaného vo výške 1.924,86 eur (išlo podľa vyjadrenia žalobcu o internú transakciu banky). V tomto období mal teda vznikať dlh žalovaného (vrátane dlhu na úrokoch). Ako ďalej vplýva z týchto výpisov, dlh narastal aj účtovaním úrokov, poplatkov za vedenie účtu postihn. exek.výkon. rozhod. v sume 5 eur mesačne a poplatkov za vedenie účtu v sume 3,90 eur. Ďalej boli účtované poplatky za upomienky (spolu v sume 75 eur) a raz aj poplatok za výzvu - prečerpanie účtu v sume 30 eur. Okrem toho žalovaný do 15.04.2016 z tohto povoleného prečerpania robil rôzne úhrady alebo výbery hotovosti v bankomate. Po dni 15.04.2016 bol limit povoleného prečerpania (1.500 eur) prekročený a účet sa dostával do tzv. „prekročenia“ účtovaním už len poplatkov, upomienok a úrokov.

10.6 Žalovaný celú sumu 1.924,86 eur uhradil počas tohto konania viacerými platbami (dňa 29.03.2018 v sume 424,86 eur, dňa 28.02.2018 v sume 500 eur, dňa 31.01.2018 v sume 500 eur, dňa 15.12.2017 v sume 500 eur). Žalovaný teda uhradil celý dlh, ktorý pozostával nielen zo skutočne ním čerpaných peňažných prostriedkov, ale aj z úrokov a rôznych poplatkov, pričom ako uvádza samotný žalobca, tento znížil limit povoleného prečerpania na 0 eur dňa 01.06.2016 a dlh bol žalovaný povinný vyrovnať do 7 dní, teda do 08.06.2016. Žalovaný tak zaplatil žalobcovi všetky poplatky, upomienky a úroky vyčíslené žalobcom do 09.05.2017.

10.7 Za situácie, že žalobca k 01.06.2016 znížil limit povoleného prečerpania na 0 eur, čím podľa čl. III písm.T bod 13 písm.c/ príslušných VOP došlo k zániku zmluvného vzťahu a k splatnosti všetkých záväzkov klienta voči banke, nemôže žalobca od splatnosti celého úveru ako veriteľ ďalej požadovať od žalovaného žiadne zmluvné úroky. Tento právny názor súdu vychádza z pomerne aktuálne rozšíreného právneho názoru všeobecných súdov SR, podľa ktorého dojednané úroky z úveru patria veriteľovi len

za dobu do splatnosti úveru. Po splatnosti úveru patria veriteľovi už len úroky z omeškania, ak je dlžník v omeškaní so splnením svojej povinnosti vrátiť riadne a včas poskytnutý úver. Tieto si žalobca neuplatňuje. Súd týmto rešpektuje aj prevažujúcu judikatúru jeho odvolacieho súdu, z ktorej uvádza pomerne aktuálny rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 27Co/31/2019 z 26.02.2019, ktorý sa týka rovnakého žalobcu.

10.8 Takisto je potrebné uviesť, že ak sa žalobca domáha úroku v sume 28 % ročne zo sumy 1.924,86 eur od 10.05.2017 do 15.12.2017, zo sumy 1.424,86 eur od 16.12.2017 do 31.1.2018, zo sumy 924,86 eur od 1.2.2018 do 28.2.2018 a zo sumy 424,86 eur od 1.3.2018 do 29.3.2018, je evidentné, že sa domáha aj úrokov z úrokov, úrokov z poplatkov, úrokov za upomienky a nedomáha sa len úrokov z peňažných prostriedkov, ktoré by žalovaný od žalobcu skutočne čerpal. V podstate ide o úročenie niečoho čo nemožno považovať za úver alebo pôžičku. Podľa § 1 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch za tieto sa považuje dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Úročenie poplatkov a upomienok nezodpovedá súčasnému právnemu stavu. Rovnako tak je to aj v prípade úročenia úrokov, ktoré náš právny poriadok v zmysle § 121 ods.3 Občianskeho zákonníka nepripúšťa.

10.9 Čo sa týka práva žalobcu požadovať úrok z tzv. „prekročenia“, súd uvádza, že podľa znenia zmluvy, od ktorej odvodzuje žalobca svoj nárok (č.l. 111, aj č.l. 134), žalovaný ako klient nebol povinný platiť žiadne úroky z tohto prekročenia. V zmluve je v bode 2 uvedené nasledovné: „Klient sa výrazne upozorňuje na povinnosť dodržiavať dohodnutú výšku limitu PP, prekročenie limitu PP bude nepovoleným prečerpaním a bude mať za následok vznik povinnosti platiť popri dohodnutom úroku tiež úrok z omeškania z prekročenej časti limitu PP a prípadne tiež zrušenie limitu, stanovenie okamžitej splatnosti povoleného prečerpania a následné vymáhanie.“ Je teda zrejmé, že ak v zmluve nebola medzi veriteľom a spotrebiteľom uzatvorená dohoda o platení úroku z „prekročenej časti limitu“ nie je spotrebiteľ povinný platiť žiadny úrok. Súd však záverom uvádza aj to, že podľa jeho názoru nie je možné za prekročenie požadovať žiadny úrok. Úrok sa totiž vzťahuje iba na spotrebiteľský úver (napr. aj vo forme povoleného prečerpania bežného účtu) a nie aj na následné prekročenie. Prekročenie nie je spotrebiteľským úverom, ide len o možnosť spotrebiteľa disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania s povinnosťou platiť úroky z omeškania a prípadné poplatky, resp. sankcie. Naproti tomu zákon definuje povolené prečerpanie ako formu spotrebiteľského úveru. Nie však prekročenie. Iba pri spotrebiteľskom úvere je možné uvažovať o úroku. Zákon však počítá s poplatkami za prekročenie a inými možnými sankciami. Uvedený záver vyplýva aj z logického výkladu znenia § 18 ods.1, ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 2 písm.f/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Zrejme preto aj samotná zmluva neobsahuje povinnosť dlžníka platiť úrok z prekročenia, ktoré je v zmluve označované ako nepovolené prečerpanie.

11.1 Podľa § 145 ods.2 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11.2. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby súd konanie v časti o zaplatenie sumy 924,86 eur zastavil v konečnom rozhodnutí vo veci samej výrokom I.

12.1 Podľa § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

12.2 Podľa § 262 ods. 1, ods.2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12.3 Podľa § 256 ods.1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

12.4 O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 256 ods.1 Civilného sporového poriadku, pretože žalobca bol v časti o zaplatenie sumy 416,65 eur (vyčíslený úrok) neúspešný, avšak časť žalovanej sumy vo výške 1.924,86 eur mu počas konania zaplatil žalovaný,

a preto zaviniel zastavenie konania v tejto časti. Celkový úspech žalobcu tak predstavoval 82,21 % a úspech žalovaného 17,79 %. Žalobcovi tak patrí právo na náhradu trov konania v rozsahu 64,42 %. O výške trov žalobcu rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to na Okresnom súde Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.